

ת"ד 452/07/13 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר פריבין

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 452-07-13 מדינת ישראל נ' פריבין
תיק חיצוני: 51-4552/13

בפני מאשימה נגד נאשם	כב' השופט אלי אנושי
מדינת ישראל	
אלכסנדר פריבין	

הכרעת דין

מבוא:

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 10.05.2013 בשעה 09:15, או בסמוך לכך במושב אחיטוב, נהג הנאשם רכב משא סגור מתוצרת מ.א.ן מ.ר. 46-621-15 ברחוב הדקל, בכביש גישה בין משק 93, 94. הנאשם החנה את המשאית בצד ימין של כביש הגישה, וזאת בכדי לפרוק סחורה. למקום הגיעה הולכת רגל אשר ניגשה לנאשם וביקשה ממנו שיזיז את המשאית שחסמה את הכניסה לחצר, הנאשם סגר את החלון והחל בנסיעה קדימה. הנאשם נהג ברשלנות ובקלות ראש בכך שלא שם ליבו לדרך, לא הבחין בהולכת הרגל החל בנסיעה ופגע עם חזית רכבו בהולכת הרגל. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה של ממש אושפזה בבית החולים איכילוב, עברה 2 ניתוחים במהלכם נקטעו שתי הגפיים התחתונות.
2. הוראות החיקוק בהם הואשם הנאשם:
  - א. נהיגה בקלות ראש - עבירה בניגוד לסעיף 62 (2). בקשר עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (סמל סעיף 2011).
  - ב. גרימת חבלה של ממש - עבירה על תקנה 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.
  - ג. גרימת תאונת דרכים בה נחבל אדם ונגרם נזק - עבירה בניגוד לסעיף 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה.

המענה לאישום:

3. הנאשם באמצעות ב"כ מודה שהיה במקום ובזמן, מודה שהיה שם לצורך פריקת סחורה, מודה כי שוחח עם הולכת הרגל ואחר כך החל בנסיעה קדימה, הכחיש נהיגה ברשלנות ובקלות ראש ופגיעה בהולכת הרגל, והכחיש מתוך חוסר ידיעה, כי כתוצאה מהתאונה נגרמה להולכת הרגל חבלה של ממש. כמו כן כפר בכל הוראות החיקוק. לגבי עדים, הסכים להגשת עדות הנפגעת ללא שמיעתה. כן

ביקש לזמן את הרופא לעניין הגורם לפגיעה.

ראיות המאשימה:

4. עד תביעה מס' 1 אופיר וייס -רס"ב - לשכת בוחנים מרחב שרון, הגיע לזירה בסמוך לתאונה ובחן אותה, במהלך עדותו הוגש: **ת/1**, חקירת הנאשם מיום 10.05.13, **ת/2**, חקירה נוספת של הנאשם מתאריך 10.05.13, **ת/3**, דוח הצבעה, **ת/4**, סקיצות, **ת/5**, 3 סקיצות, **ת/6**, תרשים תאונת דרכים, **ת/7**, דוח בוחן, **ת/8**, דסקית טכוגרף, **ת/9**, סרטון מצלמת אבטחה, **ת/10**, לוח תצלומים, **ת/11**, זכ"ד שדה ראיה, **ת/11**, מזכר דוח צפייה (נרשם בטעות פעמיים ת11), **ת/12**, מזכר תפיסת טכוגרף. **ת/13**, עדות המעורבת **ת/14** סקיצה שערכה המעורבת.

5. בוחן התנועה קבע בת/7 דו"ח בוחן תנועה על ת"ד, בין היתר כי מזג אויר נאה, ראות טובה שטח פרטי בין 2 המשקים, אספלט יבש תקין עם שכבת חול מעליו. שדה ראיה פתוח מקום כתם הדם למרחק של 17 מטר קדימה עד הצומת. הרכב נבדק והינו תקין, דיסקת הטכוגרף שנתפסה לא פוענחה, עקב עזיבת המשאית את המקום ומהירותה הנמוכה. במשאית לא נמצאו ממצאים ונזקים. עקב הזזת המשאית מהמקום וחוסר בממצאים ברורים לא נקבע בוודאות מנגנון התאונה. על סמך ת/11 ניסוי שדה ראיה שנערך, הולכת הרגל העומדת בכביש מתחת לחלון המשאית, מתגלה לנהג לאחר שמתרחקת למרחק של לפחות מטר אחד משמאל. בוחן התנועה לא מצא כל גורם בדרך או במשאית העלול לגרום לתאונה. ע"פ ת/11 דוח צפייה סרט האבטחה, בשעה 08:22:31 הולכת הרגל מגיעה בהליכה ליד דלת המשאית (מגיע מקדמת המשאית), בשעה 08:22:34 חוזרת בהליכה מלפני חזית המשאית, בשעה 08:22:36 המשאית נוסעת קדימה, בשעה 08:22:40 אדם אחר מתקרב למקום האירוע, לאחר מכן הגיעו מספר אנשים נוספים.

6. מת/13 הודעתה של הולכת הרגל עולה שבשעה 09.30, רצתה לצאת עם הקלנועית, למכולת אך היציאה מהחצר הייתה חסומה ע"י משאית. מציינת שיש רק יציאה אחת מהחצר, יצאה ברגל ושוחחה עם נהג המשאית שישב במשאית. מציינת שהחלון היה קצת פתוח והיא עמדה כמטר מהחלון, דפקה על הדלת והוא פתח החלון, ושאל לרצונה, ביקשה שיזוז אחורה או קדימה כדי שתוכל לצאת עם הקולנועית. לדבריה נהג המשאית לא ענה לה, והיא אמרה לו שהיא מתרחקת ע"מ שיזוז מהמקום. היא זזה לבית של אהרון בצד השני של השביל, היא לא זוכרת אם הספיקה להתרחק מהמשאית כפי שתכננה, לפתע משהוא פגע בה, היא לא יודעת איזה חלק של המשאית פגע בה, ולא לאן העיף אותה. נמסר לה שעפה לכיוון מזרח כיוון הבית של אהרון. עברה ניתוחים ונכרתו רגליה. מסרה שבד"כ בכניסה לא עומדות משאיות, אלא הן עומדות בפנים לכיוון המחסן. היא הגיע לנהג המשאית דרך החלק הקדמי מצד ימין ולא מאחורה. ולשאלה כמה זמן עבר מהשיחה של עם נהג המשאית עד לתאונה מסרה "זה היה בינרגע" (ת/13 עמ' 3, שורה 7).

7. בעדותו חזר העד על הפעולות שביצע בחקירת התיק. הקריא מדוח ההצבעה ת/3 שהנאשם העמיד את המשאית בכביש אנכי שבין 2 הבתים הפרטיים בכביש הראשי ובפעם האחרונה ראה את הולכת הרגל שעמדה בכביש משמאל למשאית שעמדה בצד ימין של הכביש, לאחר מכן נסע קדימה ופנה שמאלה לרח' הדקל עצר אחרי כ-10 מ' ולאחר כמה דקות המשיך בנסיעה למקום אחר ושם נוצר עמו קשר והתבקש לחזור.

8. **בחקירה נגדית** נחקר לגבי ת/7 דוח בוחן, מציין כי אין המדובר בזירה סטנדרטית מאחר והזירה השתנתה (עמוד 6 שורה 6). מסר כי אינו יכול לקבוע את מנגנון התאונה באופן חד משמעי (עמוד 6 שורה 11). לאחר ששקל את כל חומר הראיות המליץ על הגשת כתב אישום בגין חוסר זהירות וגרימת חבלה של ממש (עמוד 6 שורות 15-16). מסביר שישנו הבדל בין איסוף ממצאים אובייקטיביים, לבין מכלול התיק שכולל עדויות דוח צפייה מהם הוא מסיק על הראיות (עמוד 6 שורות 29-31). **לשאלה האם חייב להימצא ממצא אובייקטיבי המעיד על מגע בין הולכת הרגל למשאית השיב שלא**. שנשאל על סמך איזה ממצא ניתן לקבוע מגע בהעדר ממצא אובייקטיבי השיב שהוא מציג את כל הראיות בתיק ובימ"ש יכול לקבוע (עמוד 7 שורות 12-15). אישר שלא נמצאו טביעות צמיג בכתב הדם.

9. ענה לשאלות הסנגור לגבי ת/11 מזכר דו"ח הצפייה ולפיו 3 שניות לאחר שהולכת הרגל הגיעה בהליכה לצד דלת הנהג, היא חזרה אל לפני חזית המשאית ולא נראתה עוד ושתי שניות לאחר מכן המשאית החלה בתנועה קדימה ואחר כך אדם התקרב למקום ובעקבותיו אנשים נוספים (ע"פ ת/11, 4 שניות לאחר שהמשאית עזבה המקום). כשסביר להניח שאנשים נקבצו ברגע שנפגעה. ושנשאל האם יכול להיות שרכב אחר פגע בה? משיב שלא קבע מי פגע בה (עמוד 10 שורה 21).

10. **לשאלת ב"כ המאשימה בחקירה חוזרת** האם יכול להיות שרכב אחר פגע בה? השיב כן, אנו לא יודעים, נהג המשאית הצביע על הרכב שלו שהיא מעורב בתאונה, זה על בסיס דו"ח הצבעה (עמוד 10 שורות 24-26). והבהיר דבריו שהנאשם לא מסר שפגע בה אולם אמר שזו המשאית שמעורבת באירוע.

11. בהסכמה הוגש **ת/15**, דוח מד"א (עמוד 11 שורה 11) וב"כ הנאשם הודיע שאין לזמן לעדות את הרופא.

12. **עד תביעה 2 רס"ל אושרי אלקיים, ימת"א שרון**. במהלך עדותו הוגש **ת/16**, דוח פעולה, בעקבות אירוע על תאונה הגיע למקום, סיפרו לו שנהג משאית מ.ר. 46-621-15 בה נהג הנאשם דרס את מרים יוספי שפונתה במסוק לאיכלוב, זומן בוחן למקום. בעדותו חזר על כך שערך את דוח את ת/16 שהגיע למקום התאונה אנשים הצביעו על הנהג והנהג מסר לו את פרטיו. מציין כי המשאית הייתה שם במקום, שנשאל אם הוא יודע ע"י מי נפגעה הולכת הרגל, השיב שהוא הבין מאנשים במקום (ואין חולק שזו עדות שמיעה), ומהנהג שמסר לו את המסמכים שהוא הנהג שפגע בה (עמ' 16 שורה 13). אולם הבהיר כי הנהג עצמו, הנאשם, לא אישר כי פגע בהולכת הרגל.

13. **עד תביעה 3 מוחני משה**, היה בסמוך למקום התאונה, במהלך עדותו הוגש **ת/17** סקיצה, **ת/18** עדותו במשטרה. מסר שהיה במחסן 20-30 מטר מהמשאית ליד הדלת, המשאית נסעה, שמע צעקות, יצא החוצה, ראה את הולכת הרגל שוכבת ליד השיחים ומסר שהמשאית נסעה על הרגליים שלה. הוא צרח לעזרה והחל להגיש עזרה. מציין כי מדובר בכביש צר רחב של משאית (עמ' 17 שורה

26). ראה את המשאית פונה שמאלה לכיוון היציאה (עמוד 17 שורה 28). ומסר מפורשות כי לא היו רכבים בכביש הזה (עמ' 18 שורה 2).

14. **בחקירה נגדית**, מסר כי רק לאחר ששמע צעקות יצא לכביש, למעשה לא ראה מה פגע בגברת, אך ראה אותה ומשאית (עמ' 19 ש' 11-15). לשאלה האם המשאית הייתה רחוקה מהגברת שנפגעה השיב - **לא**, המשאית יצאה (עמ' 19 שורה 16-17). המרחק בין המשאית להולכת הרגל שנפגעה היה 5,6, 10 מ' (עמ' 19 שורה 19). לשאלה האם אפשר שמשאית אחרת פגעה בה, השיב "לא יכול להיות הכביש צר המשאית יצאה, והצעקות היו, לא יכולות להיכנס שם שתי משאיות" (עמ' 19 שורה 18).

15. **בחקירה חוזרת** לגבי מצב התנועה, מצב הרכבים והימצאות רכבים אחרים השיב: "לא היו הוא היה רכב אחד שיוצא החוצה שום רכב אחר לא היה" (עמוד 20 שורה 4). הוסיף שתי משאיות לא יכולות לעבור שם (עמוד 20 שורה 7). כמו כן מספר שגם משאית ורכב לא יכולים לעבור, כי יש שיחים במקום (עמוד 20 שורה 12). חוזר על עדותו שהגיע תוך שניות ואף רואים אותו בצילום שהוא רץ (עמוד 20 שורה 14).

16. **עד תביעה 4 - מיכאל קיביס** במהלך עדותו הגיש ת/19 מזכר שמסר במשטרה, העיד על עבודתו כטכנאי מצלמות אבטחה, שהוריד את ההקלטה, צרב אותה ושכפלה. לשאלה האם המצלמות עובדות ברצף השיב - שהמצלמה מזהה תנועה היא מצלמת כל עוד שיש תנועה ואחרי זה מוגדר כ 30 שניות לאחר התנועה (עמוד 22 שורות 13-14). מסר שהדיסק מכיל את האירועים משעה עד שעה כפי שהתבקש עמ' 22 שורות 16-17). הוא זוכר שהיה הבדל בין הזמן האמתי לזמן ההקלטה שהופיע בצילום, לשאלה האם זמן ההקלטה הוא זמן אמיתי משיב שיש פער של שעה שעתיים (עמ' 22 שורה 25), ואציין מיד הדבר המהווה תשובה לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו כי יש פער בין השעה בסרט והשעה במציאות.

17. ב"כ הנאשם ויתר על חקירת הרופא (עמ' 23 שורה 9), והוגש בהסכמה **ת/20**, תעודות רפואיות.

18. טרם פרשת ההגנה, דחה בית המשפט טענת אין להשיב לאשמה וכן בקשה לזמן לעדות את עורכת כתב האישום התובעת אלינה פינצ'י.

פרשת ההגנה:

19. על מנת לבחון את גרסת ההגנה יש לחזור ולעייין בגרסת הנאשם מרגע התאונה ועד עדותו במשפט.

20. ביום 10.05.13 מסר הנאשם גרסה ראשונית במקום האירוע, ולפיה בסמוך לשעה 09.00 נכנס עם המשאית למושב אחיטוב, החנה המשאית בנסיעה לאחור במקום בו הוא והחוקר נמצאים, לאחר שהוברר כי המטען עדין לא מוכן, חזר למשאית, ורצה לנסוע כי המשאית מפריעה להכנסת סחורה, אז "הגיעה אישה מבוגרת אמרו לי כבת 80 וביקשה ממני לתת לה לצאת עם האוטו החשמלי שלה של הזקנים מחצר הבית שלה שאותה אני חוסם" (ת/1 עמוד 2 שורות 28-31), אמר שהוא יוצא, ויותר לא ראה אותה. מציין שהחלון היה פתוח, לאחר שאמר שהוא יצא סגר את החלון, היא עמדה בצד שמאל שלו כחצי מטר מחלון הנהג (ת/1 עמוד 2 שורות 33-35). כשהתחיל בנסיעה לא שמע דבר ולא הרגיש דבר. לאחר שהחל בנסיעה פנה שמאלה ועצר אחרי 10 מטרים בשביל להתקשר למנהל לספר לו שהסחורה אינה מוכנה. אך רק כשהגיע ליעד הבא במושב, כ-1 ק"מ ממקום האירוע, דווח לו על התאונה והתבקש לשוב.

21. עוד טען:

"לא ראיתי להיכן היא הלכה, אני לא חשבתי שהיא תלך קדימה כי מצד ימין של המשאית יש גדר עם שיחים" (ת/1 עמוד 2 שורה 37-38).

" לפי ההיגיון לא היה לה להיכן ללכת קדימה וצד ימין כי המשאית חסמה את המעבר" (ת/1 עמוד 2 שורות 40-42)

"לא ראיתי אותה יותר בצד שמאל ולא בצד ימין חשבתי שהיא התרחקה מהמשאית .... לא ראיתי אותה מלפנים התחלתי בנסיעה קדימה" (ת/1 עמוד 2 שורות 42-46).

שנשאל מדוע לא הסתכל לאן הלכה השיב:

"אני יודע שבמשאית יש שטח מת ואני מודע לכך. אני לא יכול לוודא לגבי כל הולך רגל שהולך ליד המשאית" (ת/1 עמוד 3 שורות 8-10).

לאחר שצפה בסרטון האבטחה ובו נראתה האישה משמאלו ואחר פונה לחזית המשאית והוא נסע קדימה, החוקר אמר לו כי הוא מסיק שפגע בה עם חזית המשאית, הנאשם מסר כי הוא רואה עצמו יוצא מהמשאית אך לא חוזר אליה, בשלב זה נמסר ע"י המתרגם עת/4 שלאור כיוון גלאי התנועה של המצלמה יתכן שהדבר לא צולם. אך הנאשם מסר שאין ספק שהמשאית נעה קדימה, נשאל כיצד אתה יודע שזו משאית שלך:

"לפי כל סימני מבנה המשאית הרמפה מאחור ולפי שם החברה ..."

"אני מזהה בוודאות שזו המשאית שלי לפי הפנים והגוף אני מזהה שאני מופיע בסרטון בזמן המקרה אני לא ראיתי משאית אחרת של החברה במושב אחיטוב. אחרי כ 15 דקות הגיעה משאית נוספת, אך לא הייתה בישוב בזמן המקרה" (ת/1 עמוד 4 שורות 14-5).

22. בת/2 חקירתו של הנאשם מיום 2.05.13 מסר, שכאשר נגשה אליו האישה החלון היה סגור מזגן עבד, מנוע עבד, היא הייתה נמוכה ולכן היה צריך להתקדם אם הגוף והראש לחלון, היא עמדה בכביש (עמ' 2 ש' 12), ביקשה שיזוז, אמר בסדר, סגר חלון והחל בנסיעה קדימה, רדיו לא פעל ולא דיבר בטלפון (ת/2 שורה 16), ולא ראה את הולכת הרגל לאחר שדיברה אתו. כן מסר "היא בקשה שאני אתקדם קדימה. לא חשבתי שאדם אחרי שהוא ביקש שאזוז קדימה יעבור בחזית האוטו" (ת/2 שורה 21). שנשאל מדוע לא לקח זאת בחשבון, השיב, היא דיברה איתי אני חשבתי שהיא נשארה במקום או שזזה טיפה שמאלה והוסיף:

"בכביש אני צופה לזה, אבל זה לא כביש" (ת/2 שורות 25-26).

23. בבית המשפט בחר הנאשם להעיד ומסר גרסתו ולפיה נכנס למושב, הסחורה לא הייתה מוכנה, חזר למשאית, שוחח עם הולכת הרגל, שבקשה ממנו להזיז את המשאית. "אמרתי בסדר, זהו, סגרתי את החלון והתחלתי לצאת, יצאתי מהשביל הזה..." החל בנסיעה ועד שעצר דיבר בטלפון עם חקלאי ושאל אותו לגבי סחורה (עמוד 26 שורות 27-28), ובהמשך התבקש לשוב חזרה. שנשאל האם ראה לאן הלכה הולכת הרגל - פעם אחרונה ראה אותה מצד שמאל שלו (עמוד 27 שורה 7).

24. בחקירה הנגדית מסר, שחזר למקום התאונה ראה אותה בצד ימין לא הבין אם פגע וכיצד זה קרה? (עמ' 27 שורה 17-18). שנשאל אם היו משאיות נוספות - "כן של החברה שלנו היו סמיטריילר והיו עוד משאיות במקום" (עמ' 28 שורה 11). שנשאל לאיזה כיוון ביקשה להזיז את המשאית - "לא אמרה שום כיוון". ואומת עם גרסתו בת/2 שבקשה שיתקדם קדימה. והשיב אפילו אם רציתי להזיז

אחורה לא היה מצליח כי הייתה שם עגלה (עמוד 29 שורה 5-6). שנשאל האם ראה לאן הלכה הולכת הרגל - פעם אחרונה ראה אותה מצד שמאל שלו (עמוד 27 שורה 7). הוא מודע לשטח המת במשאית מקדימה (עמ' 30 ש' 1), ולטענתו אדם רגיל מבקש וצריך לזוז מהמשאית (עמ' 30 ש' 11), ובשחזור העמיד המשאית כמעט באותו מקום.

דין ומסקנות -קשר סיבתי:

25. כאמור בכפירה, הכחיש הנאשם פגיעה בהולכת הרגל, והכחיש כי כתוצאה מהתאונה נגרמו למעורבת חבלות של ממש.
26. בפני בית המשפט ראייה חפצית רבת משמעות, שהוגשה באמצעות עת/4 ללא התנגדות ההגנה, ת/9 סרטון מצלמת האבטחה, על פי סרטון זה נראית החניית המשאית האמורה, בצורה בה היא חוסמת את הכניסה למעבר, הנאשם נצפה בברור כשהוא יורד ממנה, אין ספק שזהו הנאשם וזוהי המשאית שכן הנאשם בעצמו מאשר זאת כאמור בת/1, ש' 23. לאחר זמן קצר רואים בסרטון את הנפגעת ליד דלת הנהג של המשאית, משם פונה שמאלה ומיד נעלמת לפני חזית המשאית ותוך פרק זמן של 2 שניות במשאית החלה בתנועה קדימה, ממש במקום בו הנפגעת נצפתה קודם, משצפה הנאשם בקטע זה בסרטון אישר כי הוא רואה את המשאית שלו נוסעת קדימה (ת/1 ש' 2). הוא זיהה בברור כי מדובר במשאית שלו, אישר שוב שהוא מופיע בסרטון יוצא מהמשאית, וטען מפורשות כי בזמן המקרה לא זיהה משאית אחרת של החברה במשוב אחיטוב (ת/1 ש' 11).
27. יתרה מזו בסרטון ת/9 נראה בברור אדם היוצא מיד לאחר האירוע לכיוון המקום אותו עזבה המשאית, עת/3 מר מוחני משה מסר שהוא נצפה בתמונה, ואציין כי מיד לאחר מכן הגיעו אנשים נוספים ע"פ הסרטון. אציין כי טענת הגעתו של עת/3 שניות בודדות לאחר אירוע הדריסה והבחנתו הנפגעת שרועה על הכביש במשאית המתרחקת, שאין ספק בעיני שהיא משאית הנאשם, מקבלת משנה תוקף ואמינות מצפייה בת/9.
28. אציין מפורשות שב"כ הנאשם הסכים להגשת חקירת הנפגעת ללא חקירתה וכך התקבל המסמך על ידי בית המשפט, כשאר ספק שעדות הנפגעת כפי שסקרתי בס' 6 כאמור לעיל, מקבלת אישור הן מגרסת הנאשם, אשר מאשר כי אישה נגשה אליו, שוחחה עמו ובקשה שיזיז את המשאית, לטענתו ענה לה שהוא יוצא (ת'1 עמ' 2), או בסדר (עמ' 26 לפרוטוקול הדיון) ואחר נסע קדימה. הנפגעת מסרה כי לאחר השיחה כשהיא אינה זוכרת האם הספיקה להתרחק כפי שתכננה, משהו פגע בה, והיא לא יודעת איזה חלק של המשאית זה היה, אך בין השיחה עם הנהג לבין התאונה "**היה בינוגע**" והדבר מקבל חיזוק, הדגשה ומעל לכל **אישור כשצופים בת/9**.
29. אציין כי מסקירת הראיות כאמור לעיל, אין לבית המשפט כל ספק שהוא שהייתה זו משאיתו של הנאשם אשר פגעה בנפגעת.
30. אציין כי דוחה אני כל טענות ב"כ הנאשם בנושא, כפי שהעלה במהלך הדיונים בסיכומים.
31. אציין כי איני מקבל טענתו לעניין אי ציון ודרך הפגיעה של המשאית בנפגעת, בוחן המשטרה עת/1, ציין מפורשות כי עקב הזזת המשאית ומהירותה הנמוכה לא נמצאו נקבע בברור מנגנון התאונה והדבר מקובל עלי. גם מעדות הנפגעת עצמה הרי אין לדעת איזה חלק של המשאית פגע בה.
32. איני מקבל את טענת ב"כ הנאשם כי אם הולכת הרגל הלכה זקופה, לא יכלה להיפגע ברגליה, שהרי איני יודע בדיוק כיצד עמדה או שכבה או ישבה הולכת הרגל בזמן שנפגעה, האם נדחפה קודם, האם

מעדה, האם הסתובבה תוך כדי פגיעה, וללא מידע זה לא ניתן ללמוד דבר על מנגנון הפגיעה ומקובלת עלי תשובת עת/1 בנושא.

33. אציין כי מקובלת עלי גרסת עת/3, וכן כפי שנראה בסרטון ת/9, שלא הייתה כל משאית נוספת בכביש בזמן הפגיעה בהולכת הרגל ולאור עדויות אלו בוחר אני שלא לקבל את דבריו של עת/1 שיתכן שרכב אחר פגע בנפגעת, אציין שתשובה זו הינה בהמשך ליתר תשובותיו הזהירות של העד שאף הסביר קודם לכן שיש הבדל בין איסוף ממצאים אובייקטיביים, לבין מכלול הראיות בתיק שכולל גם את דו"ח הצפייה (בת/9). וגם הנפגעת עצמה בחקירתה לא קושרת כל משאית נוספת לאירוע כלל.

34. גם כיוון הליכת הנפגעת אינו כפי שטוען לו ב"כ הנאשם בסיכומיו שהרי היא טענה "לא זוכרת אם הספקתי להתרחק בעצם מהמשאית לכיוון הבית שלו, אך זה מה שתכנתי לעשות פתאום משהו פגע בי" (ת/1), והדבר מדבר בעד עצמו, ולא כל שכן לאחר צפייה בסרטון ת/9.

35. לאור האמור גם הטענה כי לא הוכח שכתוצאה מהתאונה נגרמו למעורבת חבלות של ממש, נדחית על ידי ואפנה לעדות עת/3 והמצב בו מצא את הנפגעת, לאחר התרחקות המשאית, וכן דו"ח מד"א והמסמכים הרפואיים שמעידים על חומרת מצבה בהגיעה לבית החולים ולטיפול בה בעקבות פגיעת הריסוק ברגלים וראה ת/15 ות/20.

36. לקראת סיכום הקשר הסיבתי אציין מפורשות כי טיעוני הסנגור אין בהם כדי להעלות ספק כלשהו שמא הנפגעת לא נפגעה מהמשאית, במצב דברים זה אין כל אפשרות סבירה מלבד האפשרות היחידה כי בעת שחידש הנאשם את נסיעתו במשאית פגע בהולכת הרגל בעת שזו עברה לפניו.

37. בעניין זה יפים דבריו של פרופ' א. הרנון בספרו דיני ראיות חלק ראשון, תש"ל בעמ' 213-214, עת התייחס למידה ההוכחה הדרושה בפלילים:

"גם המידה הנדרשת במשפט פלילי אינה חייבת להגיע עד כדי הוכחה מלאה ובטוחה במאת האחוזים. אם דבר כזה בכלל אפשרי על התובע לשכנע מעבר לכל ספק סביר אך לא מעבר לכל ספק שהוא, אף אם רחוק הוא ביותר ובלתי מתקבל על הדעת. אם הוכח, למשל שהנאשם ירה את היריות אשר יכלו לגרום למות הקרבן, אין על השופט להפליג למרחקים ולשער שמא מת הקורבן משבץ לב, שניה לפני שהכדורים פילחו את ליבו, **או שמא איש אחר, בלתי ידוע, ירה בקורבן את היריות הקטלניות**".

נהיגה בקלות ראש:

38. כפירתו של ב"כ הנאשם לא הייתה רק בקשר הסיבתי, והוא כפר גם ברשלנות וגם בקלות ראש.

39. לטעמי קיימת במקרה זה חובת זהירות מושגית וקונקרטי. "אין חולק כי בהיבט הכללי חב נהג חובת זהירות כלפי המשתמשים האחרים בדרך ובכללם הולכי רגל אשר נמצאים בתחום הסיכון של נהיגתו" (ראה ד"נ 22/83 מ"י נ' חדריה). אין גם חולק כי קיימת במקרה זה אף חובת זהירות קונקרטית שכן המדובר בהולכת רגל אשר שוחחה עם נהג המשאית, הנאשם והוא ראה אותה ליד חלונו, ועל כן בנסיבות אלו יכל וצריך היה הנאשם לצפות את נוכחותה של הנפגעת. ולעניין התרשלנות, הרי הדבר ייבדק על פי השאלה האם הפר הנאשם "את החובה לנקוט אמצעי זהירות סבירים וכמי שסטה מסטנדרט התנהגות סביר".

40. ע"פ סרטון האבטחה ת/9, על פי האמור בחקירת הנפגעת וע"פ דברי הנאשם עצמו, הרי לאחר השיחה עם הולכת הרגל, סגר את החלון ומיד התחיל בנסיעה, הנאשם ציין כי לא ראה לאן הלכה הנפגעת, לא בצד שמאל ולא בצד ימין ולכן התחיל לנסוע קדימה. תמוה ביותר שהנאשם מציין כי שם לב כי האישה ששוחח עמה נעלמה לו וזאת כאשר הוא יודע שיש לו שטח מת שאינו יכול לצפות

בנעשה בו מקדימה, והוא נוסע קדימה מבלי לבחון שטח מת זה (וראה ס' 21 לעיל).

41. בחקירתו ת/1 דף 3 שורה 8-10 "אני יודע שבמשאית יש שטח מת ואני מדוע לכך. אני לא יכול לוודא לגבי כל הולך רגל שהולך ליד המשאית" אחזור ואציין שוב שהנאשם ידע שהולכת הרגל נמצאת בקרבת המשאית שהרי שוחחה עמו. בנוסף טען הנאשם "לא חשבתי שאדם אחרי שהוא ביקש שאזוז קדימה יעבור בחזית האוטו" (ת/1-שורה 21). שנשאל מדוע לא לקח זאת בחשבון "בכביש אני צופה לזה, אבל זה לא כביש (ת/1-שורה 26), אולם איני מקבל תשובה זו שכן הנאשם עצמו טען כי הולכת הרגל עמדה בכביש (ראה ת/2 עמ' 2 ש' 12) והדבר מדבר בעד עצמו.

42. יתרה מזו כאשר תיאר הנאשם את מהלך שיחתו עם הולכת הרגל דרך החלון בת/2, הרי טען כי היא הייתה נמוכת קומה ולכן צריך היה להתקדם עם גופו והראש לחלון על מנת לשוחח עמה, אזי ברור שנהג סביר יחשוד כי יכולה להעלים בשטח המת שלפני המשאית, כפי שאכן היה, ולבדוק זאת (ראה ס' 21 לעיל).

43. הנאשם עצמו ניסה להטיל אשמה בהולכת הרגל, בחקירתו במשטרה בתאריך 10.05.13 כשטען שהולכת הרגל אמרה לו לאן להסיע את הרכב (ת/2 שורה 21):

"לא חשבתי שאדם אחרי שהוא ביקש שאזוז קדימה יעבור בחזית האוטו"

אולם בעדותו בבית המשפט בתאריך 06.03.14 השיב (עמוד 29 שורה 5-6):

"לא אמרה שום כיוון".

שנשאל שוב אם הולכת הרגל אמרה לו לאן להסיע את המשאית השיב: (עמוד 29 שורה 11). ענה בפשטות "לא".

44. לשאלה, האם "נהג סביר" או "נהג מן הישוב" צריך היה לצפות את נוכחות הולכת הרגל במקום ואת אפשרות הפגיעה בה, אין ספק שהתשובה חיובית, ולשאלה האם נקט הנאשם בכל אמצעי הזהירות הדרושים למניעת הסכנה? לטעמי התשובה שלילית לחלוטין.

45. כבר נפסק בד"נ 22/83 **מדינת ישראל נ' חדריה** "שעל נהג לדעת כי תמונת מצב אותה קולט ברגע כלשהו, לעולם אינה יציבה וקופאת על שמריה, שכן בתנועה חלים שינויים תמידיים ועל נהג לתת דעתו לכך כי מה שנראה לנגד עיניו ברגע מסוים אינו אלא מצב חולף".

46. במקרה מקביל, העוסק אומנם בפגיעה באדם שירד מרכב, ת"ד 20071/04, מ"י נ' זועבי חוסיין קבע כבוד השופט סאבג חנא:

"מבנה הרכב מחייב במקרה זה נהג משאית לנקוט רמת זהירות וסטנדרט זהירות שונה מנהג רכב רגיל שכן נוהג רכב רגיל יכול להבחין בכל מצב באדם שירד מרכבו ולבחון אם אותו אדם מתכוון לחצות אם לאו, וזאת לאור שדה הראיה הנתון לנהג רכב רגיל מה שאינו נכון במקרה של נהג משאית. נהג משאית אינו יכול להבחין אם אותו אדם מתכוון לחצות לפניו אם לאו ובשל כך היה עליו להמתין עד ליצירת קשר עין עם אותו אדם שירד מרכבו ולהיווכח כי אותו אדם כבר חצה בין אם לפניו ובין אם מאחוריו או לבדוק אם אותו אדם מתכוון להמתין ולחצות לאחר שהמשאית תחדש את נסיעתה ותחלוף על פניו".

לטעמי הדברים יפים גם לענייננו, מקרה בו שוחח הנאשם עם הנפגעת שניות טרם התאונה.

47. במקרה בו עסקינן בחר הנאשם, להסיע קדימה את רכבו למרות שידע שיש הולכת רגל בקרבתו, כאשר חלה עליו החובה לנקוט בכל אמצעי הזהירות הדרושים. בשל רשלנותו של הנאשם אשר נהג במשאית בקלות ראש וחוסר זהירות, לא היה ער לתנועת עוברי הדרך. כל אשר היה דרוש מהנאשם

על מנת למנוע תאונה זו הינו פעולה אחת ויחידה והיא יצירת קשר עין עם הולכת הרגל ולוודא כי אינה בקרבת המשאית. פעולה זו היה בה כדי למנוע את הפגיעה בהולכת הרגל. פעולה זו אינה אמצעי זהירות שאין הנאשם יוכל לעמוד בו ולעומת זאת היה בה כדי למנוע פגיעה בהולכת הרגל. תחת זאת, בחר הנאשם לחדש את נסיעתו על אף שלא ראה כלל את הולכת הרגל לאחר ששוחחה עמו וכל זאת כשהוא יודע כי היא נמצאת בקרבת המשאית, וכשהוא יודע כי לפניו קיים שטח מת. הדבר דומה למי שמסיע רכבו קדימה כאשר עיניו עצומות.

48. זאת ועוד, לא ברור מדוע בחר הנאשם לחדש את נסיעתו "בעיניים עצומות" מבלי שיראה את הולכת הרגל ולא למשל בחר באפשרות, לבקשה לעבור בטרם ימשיך בנסיעה או לבקשה להמתין במקומה עד שהמשאית תחלוף על פניה. לא ברור לי אף מדוע לא התרומם הנאשם ממושב הנהג והביט לפניו כדי לשפר יותר את שדה הראייה. התנהגות זו נדרשת במקרה בו עסקינן.

השפעת אפשרות רשלנות תורמת:

49. נושא אחרון שאתייחס אליו בקצרה הינה השפעת אפשרות לרשלנות תורמת מצד הנפגעת על האישום, אומר בקצרה כי כל רשלנות שהייתה מצידה אם הייתה, ולא קבעתי כזאת. אין בה כדי לנתק את הקשר הסיבתי המשפטי שבין התנהגותו של הנאשם לבין התאונה. בע"פ 8827/01 שטרייזנט נ' מ"י, התייחס השופט חשין לשאלת הקשר הסיבתי המשפטי וקבע שם בעמ' 518:

"התנהגות הנפגע - לרבות התאבדות - וכמותה התערבותו של גורם שלישי במערכת, גם זו גם זו אינן שוללות, באשר הן, קשר סיבתי - משפטי בין מעשה או מחדל של הפוגע לבין תוצאה פוגעת, והוא - שעה שהפוגע כאדם מן היישוב יכול היה - נורמטיבית - לצפות מראש את שאירע בפועל... השאלה היא - לעולם - שאלת הצפיות הראויה, וביתר דיוק: קביעת גדריה של חובת הצפיות הראויה.

הסדר החברתי ושיטת המשפט מניחים כי השכל הישר ידריך נהגים בנהיגתם, לצפייה אמיתית צפויה סכנה לעוברי דרך, וכך, משיעמדו על קימה של סכנה ינקטו הנהגים אמצעי זהירות מוגברים במקום שתנאי הדרך מחייבים כי כך יעשו".

התנהגות הנפגעת כאן, איננה אירוע שמחוץ לגדריה של הצפייה הסבירה, הנאשם היה אמור לצפות לאפשרות זו, ואין בה כדי להביא לניתוק קשר סיבתי ועל כן, סיכומו של עניין, הוכח בפני אף הקשר הסיבתי המשפטי.

50. לקראת סיכום אציין שוב, שבית המשפט צפה בסרטון מצלמת האבטחה ת/9 באם היה צל של צלו של ספק באם הנאשם היה מעורב בתאונה, סרטון מצלמת האבטחה יחד עם יתר הראיות אותם הציגה המאשימה ואשר מקבל אני אותן כאמינות מסיר כל ספק שכזה. ולטעמי גם הנאשם בגרסאותיו שנמסרו במשטרה, ובבית המשפט קושר עצמו לאירוע התאונה והפגיעה בנפגעת. למען הסר ספק אציין כי אני דוחה את טענות ב"כ הנאשם שלא היה הנאשם מעורב בתאונה, מכיוון שאין כל בסיס לטענה זו.

51. לאור כל הנאמר לעיל הריני קובע כי התביעה הוכיחה מעבר לכל ספק את העבירות שיוחסו לנאשם ומרשיע אני את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, במעמד הצדדים.

עמוד 9

